

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Sfk/34/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4019200473
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anita Filová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:4019200473.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej (sudkyňa spravodajkyňa), sudkyne Mgr. Kristíny Babiakovej a sudcu JUDr. Rastislava Dlugoša, PhD., vo veci žalobcu (sťažovateľ): REDIMER, s. r. o., so sídlom Blatnícka 3, 831 02 Bratislava, IČO: 36 830 631, zastúpený advokátskou kanceláriou: BENČÍK & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Aurela Stodolu 12, 080 01 Prešov, IČO: 36 860 441, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 499 500, v konaní o správnej žalobe na preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 101572355/2019 z 27. júna 2019, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/107/2019-148 z 26. októbra 2022, takto

rozhodol:

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/107/2019-148 z 26. októbra 2022 m e n í t a k , ž e r o z h o d n u t i e ž a l o v a n é h o č. 101572355/2019 z 27. júna 2019 v spojení s rozhodnutím Daňového úradu Nitra č. 102596715/2018 zo 14. decembra 2018 z r u š u j e a v e c v r a c i a Daňovému úradu Nitra na ďalšie konanie.

II. Žalobcovi priznáva právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov kasačného konania, ako aj konania pred správnym súdom.

o d ô v o d n e n i e :

I. Priebeh administratívneho konania

1. Daňový úrad Nitra (ďalej len „správca dane“) vykonal u žalobcu kontrolu dane z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“) za zdaňovacie obdobie február až september, november a december 2015, ktorá začala 7. decembra 2016 a bola ukončená 14. júna 2018 doručením protokolu č. 101080255/2018 z 1. júna 2018. Kontrola bola prerušená v období od 11. októbra 2017 do 15. mája 2018 z dôvodu vykonávania medzinárodnej výmeny informácií s Rakúskou republikou. Správca dane posudzoval v rámci zdaňovacieho obdobia - jún 2015 odpočítanie DPH na strane žalobcu z faktúry od dodávateľa Danis Food, s. r. o., IČO: 45644691 (ďalej len „Danis Food“) za dodanie tovaru - hydínového mäsa.

2. Na základe zistení z predmetnej kontroly správca dane vydal rozhodnutie č. 102596715/2018 zo 14. decembra 2018 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „Daňový poriadok“) vyrubil žalobcovi rozdiel dane v sume 2 046,50 EUR za zdaňovacie obdobie jún 2015, keď žalobcovi v uvedenej sume neuznal odpočítanie dane od dodávateľa Danis Food.

3. Zistenia správcu dane smerovali k nesplneniu zákonných podmienok hmotnoprávnej povahy žalobcom pri dodaní tovaru od Danis Food, keď uvedený tovar síce existoval, ale nebolo preukázané, že ho dodal Danis Food. Tento záver správca dane oprel najmä o tie zistenia, že:

- nebol preukázaný pôvod tovaru, odkiaľ ho mal nadobudnúť Danis Food; na predložených faktúrach nie sú identifikované šarže výrobkov;

- Danis Food nemal deklarovanych niektorých svojich dodávateľov z Maďarska v kontrolnom výkaze DPH a jeho slovenský dodávateľ je nekontaktný;
- nebola preukázaná preprava konkrétneho tovaru, nebolo preukázané, čo presne bolo predmetom dopravy; hoci táto sa uskutočnila, pohyb vozidla nie je dôkazom, že sa v ňom reálne nachádzal tovar; preprava sa mala realizovať motorovými vozidlami, ktoré ale nevlastnil Danis Food, ale jeho konateľ, pričom tento nepodal daňové priznanie na dani z motorových vozidiel; ani šofér, ktorý tovar prepravoval, nevedel preukázať pôvod tovaru, hoci potvrdil prepravu tovaru;
- nebolo potvrdené skladovanie tovaru, keď spoločnosť ICE-BERG SLOVAKIA, spol. s r. o., IČO: 35 754 729, ktorá žalobcovi prenajímala sklad, nemala prehľad o dodávateľoch a odberateľoch žalobcu, ako ani o dopravcoch; dodacie listy neboli podpísané ani označené dátumom; nepostačuje, že zamestnanec spoločnosti ICE-BERG SLOVAKIA potvrdil, že tovar pre žalobcu bol dodávaný do ich skladu;
- Danis Food nevedel predložiť žiadne doklady, po zmene konateľa nevedela doklady dodať ani nová konateľka, nástupnícka spoločnosť Danis Food je nekontaktná a v medzičase zanikla;
- Danis Food nenahlasoval dovoz produktov živočíšneho pôvodu z iného členského štátu na príslušný orgán;
- niektorí z viacerých odberateľov žalobcu boli nekontaktní, a teda nepotvrdili odber tovaru od žalobcu; vo vzťahu k tým, ktorí takýto odber potvrdili, nebolo možné preukázať, že išlo práve o tovar, ktorý žalobca nadobudol od Danis Food.

4. Na odvolanie žalobcu žalovaný napadnutým rozhodnutím potvrdil prvostupňové rozhodnutie správcu dane. Zopakoval závery správcu dane a dodal, že žalobca neprístupoval k výkonu svojej podnikateľskej činnosti s primeranou starostlivosťou, keď nebol osobne prítomný pri preberaní tovaru a pôvod tovaru nemal ustálený v súlade s veterinárnymi predpismi. Tovar je na faktúre navyše charakterizovaný veľmi všeobecne. Žalobca sa tak neuistil, že sa svojím konaním nezúčastňuje na podvodnom konaní.

II. Priebeh konania pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

5. Proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného podal žalobca správnu žalobu, ktorou sa domáhal zrušenia napadnutého rozhodnutia žalovaného vrátane prvostupňového rozhodnutia správcu dane z dôvodu uvedeného v § 191 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“).

6. V pre kasačné konanie relevantnom rozsahu žalobca namietal, že preukázal splnenie hmotnoprávných podmienok, uniesol vlastné dôkazné bremeno a skutočnosť, že dodávateľ nepreukázal, že mu vznikla daňová povinnosť, žalobcovi nemôže byť pripísaná na ťarchu. K dodaniu tovarov od Danis Food uviedol, že vtedajší konateľ potvrdil dodanie tovaru a nemôže byť na ťarchu žalobcu, že si dodávateľ neplnil svoje daňové povinnosti, účtovné povinnosti a povinnosti voči regionálnej veterinárnej a potravinovej správe. Príslušná regionálna veterinárna a potravinová správa potvrdila, že dodávateľ bol v roku 2015 oprávnený vykonávať obchodnú činnosť s potravinami. Zamestnanec dodávateľa (šofér) potvrdil dovoz tovaru žalobcovi a vedúci skladu potvrdil dodanie tovaru. Národná diaľničná spoločnosť, a. s., potvrdila, že označené vozidlá, ktorými sa prepravoval tovar, boli zaregistrované v elektronickom mýtnom systéme a využívali vymedzené úseky ciest. Faktúry boli uhradené a odberatelia žalobcu potvrdili nákup tovaru.

7. Krajský súd v Nitre (ďalej len „správny súd“) napadnutým rozsudkom správnu žalobu ako nedôvodnú zamietol.

8. Po rekapitulácii zistení správcu dane správny súd poukázal na to, že nebolo preukázané dodanie tovaru práve od dodávateľa deklarovaného na faktúre, nebola preukázaná preprava a dodanie tovaru od konkrétneho dodávateľa nepreukazuje ani tá skutočnosť, že následne bol nejaký tovar dodaný odberateľom žalobcu. Nespochybnil, že tovar existoval, ale ak bol dodávateľ správcom dane spochybnený, nebolo úlohou správcu dane vyhľadávať skutočného dodávateľa. V tejto veci podľa názoru správneho súdu nešlo o taký prípad, keď by žalobca ako daňový subjekt vyčerpал svoje vlastné dôkazné bremeno.

9. Podľa správneho súdu bolo povinnosťou žalobcu v prípade, ak si uplatnil odpočítanie DPH pri plnení, ktoré mu mala dodať spoločnosť Danis Food ako dodávateľ, aby preukázal nielen existenciu zdaniateľného plnenia (ktorú daňové orgány nespochybnili), ale aj jeho skutočné dodanie zo strany tohto dodávateľa. Preverovaním žalobcom tvrdenej obchodnej transakcie v mesiaci jún 2015 na základe ním predloženej faktúry správcu dane zistil a konštatoval, že deklarovaná obchodná transakcia (dodávka mäsa) sa neuskutočnila tak, ako je to uvedené na žalobcom predloženej faktúre, keďže v priebehu daňovej kontroly a ani vyrubovacieho konania okrem tejto faktúry, dokladov o úhrade, dodacieho listu a skladových kariet, nebol správcovi dane predložený žiadny dôkaz preukazujúci uskutočnenie zdaniateľného plnenia zo strany deklarovaného dodávateľa ako základnej podmienky pre uplatnenie

nároku na odpočítanie dane. Podľa správneho súdu hmotnoprávne podmienky na odpočítanie DPH sú splnené len vtedy, ak sa reálne uskutočnilo dodanie tovaru a služby, na ktoré sa vzťahujú faktúry, a to dodávateľmi na nich uvedenými.

10. Ďalej správny súd uviedol, že určenie opatrení, ktoré možno v tom-ktorom prípade požadovať od zdaniiteľnej osoby uplatňujúcej si nárok na odpočítanie DPH na zabezpečenie, aby jej plnenia neboli poznačené podvodom zo strany predchádzajúceho subjektu, závisí predovšetkým od okolností tohto-ktorého prípadu vo veci samej. Žalobcovi vytkol nedostatok opatrnosti a odbornej starostlivosti. Uviedol, že dodávateľ žalobcu (resp. jeho právny nástupca) nepredložili správcovi dane žiadne doklady, čo nie je možné pričítať na vrub správcu dane. Reálny základ zdaniiteľného plnenia priamo medzi deklarovaným dodávateľom a žalobcom teda nebol preukázaný a v takom prípade nie je potrebné preukazovanie vedomosti žalobcu o jeho účasti na prípadnom podvodnom konaní alebo na zneužití práva.

III. Kasačná sťažnosť a priebeh konania na kasačnom súde

11. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP (nesprávne právne posúdenie veci), požadujúc zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci správneému súdu na ďalšie konanie, alternatívne jeho zmenu a vyhovieť žalobe, ako aj priznanie trov konania.

12. V podstatnom sťažovateľ zapakoval svoju žalobnú argumentáciu a tvrdil, že uniesol svoje dôkazné bremeno. Opätovne pripomenul, že skutočnosti, ktoré nastali na strane jeho dodávateľa, mu nemôžu byť kladené na vrub. Zdôraznil, že konal v dobrej viere a nie je mu možné vytykať neobzretnosť. Správca dane ani žalovaný sťažovateľovi nepreukázali žiadne podvodné konanie.

13. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zotrval na svojich záveroch a kasačnú sťažnosť navrhol zamietnuť ako nedôvodnú.

IV. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

14. Vec bola predložená Najvyššiemu správneému súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „Najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“) 11. apríla 2023. Vec bola náhodným spôsobom pridelená do piateho senátu Najvyššieho správneho súdu a v tomto senáte bola pridelená ako sudkyňi spravodajkyňi sudkyňi JUDr. Anite Filovej. Na základe § 27a ods. A rozvrhu práce Najvyššieho správneho súdu na rok 2023 v znení jeho opatrenia č. 5 bola vec prerozdelená do ôsmeho senátu Najvyššieho správneho súdu, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku pod pôvodnou spisovou značkou.

15. Najvyšší správny súd ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP), po zistení, že kasačná sťažnosť sťažovateľa bola podaná včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP) a je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu v medziach sťažnostných bodov uplatnených sťažovateľom (§ 453 ods. 2 SSP) spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

16. Kasačný súd po preskúmaní súdneho a administratívneho spisu konštatuje, že z rozhodnutia žalovaného nie je zrejmé, na akom dôvode založil svoje rozhodnutie potvrdzujúce nepriznanie práva na odpočítanie DPH pre sťažovateľa, t. j. či ide o nesplnenie hmotnoprávnych podmienok na strane žalobcu, alebo ide o jeho účasť na podvodnom konaní. Žalovaný (a zmätočne aj správny súd) operujú s oboma skutočnosťami. V tejto súvislosti kasačný súd len dodáva, že takéto zmiešavanie by samo osebe odôvodňovalo zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaného (por. rozsudok sp. zn. 2 Sfk 44/2023 z 30. novembra 2023, bod 37, a tam citovanú judikatúru). Námietku v tomto smere však sťažovateľ nepredniesol.

17. Čítajúc však napadnuté rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, ktoré sa výlučne zaoberalo nesplnením hmotnoprávnych podmienok na strane sťažovateľa (konkrétne, že tovar dodal dodávateľ uvedený na faktúre), kasačný súd uvádza, že nateraz sa správcovi dane nepodarilo dostatočne spochybníť splnenie hmotnoprávnych podmienok zo strany sťažovateľa, preto záver o neunesení dôkazného bremena vo vzťahu k posudzovanej faktúre od Danis Food, bol predčasný.

18. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti v podstate namieta skutkové zistenia správcu dane a žalovaného, pričom opakovane tvrdí, že splnil všetky zákonom stanovené podmienky na uplatnenie práva na odpočet DPH. Správny súd, stotožňujúc sa so zisteniami daňových orgánov, sťažovateľovi vytkol to, že nepreukázal splnenie hmotnoprávnych podmienok na odpočítanie DPH, neuniesol svoje dôkazné bremeno a nedodrжал odbornú starostlivosť pri preverovaní si obchodných partnerov. Nesplnenie hmotnoprávnych podmienok pre odpočet DPH videl správny súd predovšetkým v tom, že tovar zrejme existoval, avšak nebol dodaný deklarovaným dodávateľom. Kasačný súd má však za to, že správny súd sa obmedzil len na konštatovanie, že výpovede svedkov (bývalého konateľa dodávateľa, zamestnanca skladovateľa, šófera dodávateľa, odberateľov sťažovateľa - ktoré potvrdzujú priebeh obchodu tak, ako ho deklaruje sťažovateľ) a vyjadrenie Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s., (o evidencii v mýtnom systéme

a pohybe vozidiel vykonávajúcich prepravu) nepovažoval za dostatočné pre záver, že k dodaniu tovaru došlo od deklarovaného dodávateľa.

19. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že sťažovateľovi nie je možné vyčítať, že jeho dodávateľ nedisponuje dokladmi, ak potrebnými dokladmi, ktoré bol povinný predložiť, disponuje sám sťažovateľ, a priebeh obchodu potvrdzujú i viaceré svedecké výpovede. Rovnako skladovateľ nebol povinný mať taký prehľad o obchode sťažovateľa, ktorý by bol porovnateľný s tým, ako keby tento skladovateľ sám bol účastníkom skúmaného obchodu. Kasačnému súdu neuniklo, že v spise sa nachádza dodací list, ktorý je riadne označený dátumom a podpísaný i opečiatkovaný.

20. Kasačný súd považuje za potrebné uviesť, že hmotnoprávne podmienky priznania práva na odpočítanie DPH sa v zásade týkajú len individuálneho obchodného vzťahu medzi dodávateľom - daňovým subjektom - odberateľom daňového subjektu. Z tohto dôvodu prípadné pochybnosti týkajúce sa subdodávateľskej časti obchodného reťazca alebo časti nasledujúcej po odberateľovi daňového subjektu nepredstavujú (bez ďalšieho) dôvodné pochybnosti o spochybnení hmotnoprávnych podmienok práva na odpočítanie DPH. V tejto súvislosti kasačný súd dopĺňa, že práve pre vyššie uvedené dôvody nie je potrebné ustáliť prvotného producenta tovaru ani jeho konečného spotrebiteľa; rovnako platí, že „finančná správa [...] nemusí mať predstavu o úplne exaktnom priebehu jednotlivých transakcií“ (uznesenie Ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 86/2022 z 15. februára 2022, bod 28, č. 62/2022 ZNau).

21. Je na mieste dodať, že už uvedené skutočnosti neznamenajú, že zistenia správcu dane týkajúce sa subdodávateľských spoločností, resp. ďalších zložiek obchodného reťazca, sú irelevantné. Práve naopak, tieto môžu znamenať, že v predchádzajúcich článkoch obchodného reťazca došlo k daňovému podvodu. Účasť daňového subjektu na obchodnom reťazci poznačenom daňovým podvodom je pritom, napriek splneniu hmotnoprávnych podmienok práva na odpočet DPH, samostatným dôvodom odopretia práva na tento odpočet (rozhodnutie Súdneho dvora vo veci Finanzamt M (Rozsah práva na odpočítanie DPH), C-596/21, z 24. novembra 2022, bod 26). V tomto smere má práve relevanciu aj prípadná dobrá viera, obozretnosť daňového subjektu alebo neprijatie dostatočných opatrení na predchádzanie účasti daňového subjektu na daňovom podvode.

22. Ďalším argumentom správneho súdu, ktorý vychádzal z rozhodnutia žalovaného bolo, že dodávateľ sťažovateľa si nespĺnil povinnosti vo vzťahu k obchodovaniu s tovarom živočíšneho pôvodu. Kasačný súd v tejto súvislosti uvádza, že daňové konanie nenahrádza iné konania, ktoré podliehajú inému právnomu režimu. Z uvedeného vyplýva, že daňový subjekt nemôže byť sankcionovaný za nespĺnenie si povinnosti jeho dodávateľa (ktorý bol povinný postupovať v zmysle príslušných predpisov) a uvedené nemôže mať priamy dopad na nepriznanie práva na odpočet DPH.

23. Nespĺnenie sektorových povinností týkajúcich sa identifikácie dodávateľov na účely vysledovateľnosti potravín nie je možné použiť ako dôvod na prijatie záveru o nespĺnení hmotnoprávnych podmienok na odpočítanie DPH, ale jedine ako indíciu podvodného konania (rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie vo veci Altic, C-329/18, z 3. októbra 2019). Uvedený záver možno vzťahovať i na porušenie iných, so systémom DPH nesúvisiacich povinností na strane dodávateľa sťažovateľa (napr. že neplatil daň z motorových vozidiel za vozidlá, ktoré mali prevážať tovar). Rovnako existenciu prepravy tovaru nespochybňuje ani ten fakt, že vozidlá nevlastnil dodávateľ, ale jeho konateľ, pretože uvedená skutočnosť nijako nevyvracia, že k preprave tovaru došlo.

24. Sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti, kasačný súd konštatuje, že správca dane na podklade ním vedeného dokazovania doposiaľ nedokázal dostatočne spochybníť splnenie hmotnoprávnych podmienok zo strany sťažovateľa. Kasačný súd sa v tejto súvislosti stotožňuje s námietkou sťažovateľa, ktorý v kasačnej sťažnosti zdôraznil, že za danej dôkaznej situácie musel správca dane vykonaným dokazovaním vyvrátiť sťažovateľom predkladané dôkazy, čo sa v prejednávanej príhode nestalo. Z dokazovania vyplynulo, že dodanie predmetných tovarov okrem formálnych dokladov a tvrdení sťažovateľa preukazujú aj:

- svedecké výpovede (bývalého konateľa dodávateľa, zamestnanca skladovateľa, šoféra dodávateľa, odberateľov sťažovateľa);
- vyjadrenie Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s., o evidencii v mýtnom systéme a pohybe vozidiel vykonávajúcich prepravu predmetného tovaru.

Na základe týchto skutočností preto nateraz nebolo spochybnené dodanie tovaru deklarovaným dodávateľom v pozícii platiteľa dane, ani preprava tovaru. Následne ďalšie skutočnosti, o ktoré svoje závery opiera správca dane (súvislosť s daňou z motorových vozidiel, absencia splnenia povinností podľa sektorových - veterinárnych - predpisov, porušenie povinností na strane dodávateľa sťažovateľa, otázka vlastníctva vozidiel slúžiacich na prepravu), nie sú pre spochybnenie tvrdení sťažovateľa relevantné. Z uvedeného preto vyplýva záver, že nespĺnenie hmotnoprávnych podmienok pre priznanie

nároku na odpočítanie DPH nateraz neobstojí. V tejto súvislosti však kasačný súd zdôrazňuje, že jeho závery bez ďalšieho neznamenia, že sťažovateľovi musí byť priznané právo na odpočítanie dane zo sporného obchodu so spoločnosťou Danis Food. Bude však úlohou správcu dane, aby buď relevantne spochybnil splnenie hmotnoprávných/materiálnych podmienok predmetného práva alebo, aby preukázal sťažovateľovi spáchanie daňového podvodu či jeho účasť na obchodnom reťazci poznačenom daňovým podvodom.

25. Kasačný súd záverom pripomína, že v prípade podvodného konania musí správca dane preukázať, či a) vznikol z posudzovaných zdaniteľných obchodov daňový únik, b) ak áno, či je tento daňový únik dôsledkom podvodného konania, c) ak áno, či boli posudzované zdaniteľné obchody s týmto konaním spojené, d) ak áno, či vedel o tom alebo mohol a mal o tom vedieť daňový subjekt (test vypracovaný Súdom dvorom vo veci Kittel a Recolta Recycling, C-439/04 a C-440/04; por. napr. rozsudok sp. zn. 5 Sfk 82/2022 z 26. septembra 2023, bod 46). Dôkazné bremeno pritom v tejto časti zaťažuje správcu dane (napr. rozsudky sp. zn. 8 Sfk 6/2023 z 26. septembra 2023, bod 74; z 29. mája 2023 sp. zn. 2 Sfk 5/2022, bod 16).

V. Záver

26. Kasačný súd uzatvára, že zistil dôvodnosť kasačných námietok sťažovateľa. Napadnutý rozsudok správneho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ SSP,) rovnakou vadou (nezákonnosťou) podľa zistení kasačného súdu trpí aj rozhodnutie žalovaného (§ 191 ods. 1 písm. c/ SSP) a rovnako aj prvostupňové rozhodnutie správcu dane. Keďže správny súd žalobu sťažovateľa zamietol, kasačný súd postupom podľa § 462 ods. 2 SSP v spojení s § 452 ods. 1 a § 191 ods. 1 písm. c), ods. 3 písm. a) a ods. 4 SSP zmenil napadnutý rozsudok správneho súdu tak, že zrušil rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správcu dane a vec vrátil Daňovému úradu Nitra na ďalšie konanie.

27. V ďalšom konaní bude úlohou konajúcich orgánov verejnej správy postupovať v smere naznačenom kasačným súdom vyššie. Právnym názorom kasačného súdu sú orgány verejnej správy viazané (§ 469 SSP).

28. O nároku na náhradu trov konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že plne úspešnému žalobcovi/sťažovateľovi priznal nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania, ako aj trov konania pred správnym súdom (§ 175 ods. 1 SSP). O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

29. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 463 SSP v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.